

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobců: **a) Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu**, se sídlem Cejl 48/50, Brno, **b) Sdružení pro udržitelný rozvoj obce Chotíkov**, se sídlem Chotíkov 363, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Plzeňská teplárenská, a. s.**, se sídlem Doubravecká 2760/1, Plzeň, zast. JUDr. Robertem Vargou, advokátem se sídlem Zbrojnická 229/1, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2015, čj. 090064/2015/KUSK, v řízení o kasační stížnosti stěžovatele **P. Č.**, proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 9. 2015, čj. 30 A 87/2015-141,

t a k t o :

- I. Žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti poplatků **se z a m í t a j í.**
- II. Kasační stížnost **se o d m í t á.**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 29. 10. 2015 Nejvyšší správní soud obdržel kasační stížnost stěžovatele proti v záhlaví specifikovanému rozsudku. Krajskému soudu mj. vytkl, že je nesoudný, že jeho soudci soustavně lžou atd.

[2] Podáním ze dne 3. 12. 2015 stěžovatel zdejší soud požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[3] Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. *Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne.* Zástupce lze dle § 35 odst. 8 s. ř. s. ustanovit účastníkovi, *u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv.* Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že návrh je zjevně bezúspěšný.

[4] Stěžovatel v právě projednávané věci podal kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu, který s ním jako s účastníkem řízení, ani jako s osobou zúčastněnou na řízení, nejednal. Stěžovatel přitom ani v kasační stížnosti, v níž důkladně vyjmenovává důvody svědčící pro zrušení rozsudku krajského soudu, netvrdil, že jej krajský soud opomněl jako účastníka řízení, nebo jako osobu na řízení zúčastněnou. V tomto případě je proto na první pohled zcela zřejmé, že stěžovatel podal kasační stížnost jako osoba zjevně neoprávněná [§ 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.]. Takovou kasační stížnost zdejší soud nemůže věcně projednat. Bez dalšího dokazování a případných jiných procesních úkonů je tedy zcela zjevné, že stěžovatel nemůže být ve věci úspěšný. Nejvyšší správní soud proto zamítl žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a ze stejných důvodů zamítl i návrh na ustanovení zástupce. Právní zastoupení by v projednávané věci nemohlo nikterak přispět k ochraně jeho práv (§ 35 odst. 8 s. ř. s.).

[5] Nejvyšší správní soud zjistil, že kasační stížnost nemůže věcně projednat, a odmítl ji jako podanou osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

[6] Dle § 102 s. ř. s. je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí.

[7] Okruh osob aktivně legitimovaných k podání kasační stížnosti je tak omezen na účastníky řízení a na osoby zúčastněné na řízení. Účastníky řízení jsou podle § 33 s. ř. s. navrhovatel (žalobce) a odpůrce (žalovaný) nebo ti, o nichž to stanoví tento zákon. V posuzované věci byli účastníky řízení před krajským soudem žalobci a) a b) a také Krajský úřad Středočeského kraje jako žalovaný. Jako osoba zúčastněná na řízení, tj. osoba, která byla přímo dotčena ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí a výslovně oznámila, že v řízení bude uplatňovat práva osob zúčastněných na řízení (podrobněji § 34 odst. 1 s. ř. s.), vystupovala v řízení před krajským soudem pouze Plzeňská teplárenská, a. s.

[8] Z rozsudku krajského soudu jasně vyplývá, že stěžovatel nebyl účastníkem řízení o žalobě (§ 33 s. ř. s.). V této věci totiž nepodal žalobu, ani nebyl žalován. Rovněž nebyl ani osobou zúčastněnou na řízení (§ 34 s. ř. s.), neboť krajskému soudu neoznámil, že by byl na svých právech a povinnostech ve správním řízení, resp. rozhodnutím správních orgánů, přímo dotčen a že bude v soudním řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení.

[9] Nedostatek aktivní legitimace stěžovatele je tedy zcela nepochybný (viz např. rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2005, čj. 4 As 50/2004-59, č. 1043/2007 Sb. NSS). Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo než kasační stížnost stěžovatele posoudit jako podanou osobou k tomu zjevně neoprávněnou a odmítnout ji podle § 46 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. prosince 2015

Zdeněk Kühn
předseda senátu